

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

כ"ז סלו

מסכת ראש השנה פרק ב

התקין רבן גמליאל הוקן שיהו ממלכין אלפים אמה לכל ילוד, ולא אלו בלבד תיבין להם רבן גמליאל אלא אף החכמה המעילות הבאה לילד, והבא להחיל מן הדליקה, ומן המיס שבא על העיר, וכן ומן הנקה שהציוץ את העיר ובא אחד להציל, וכן אלו המפלת, הרי אלו כאנשי העיר שלהצלת נפשות באין, ואם יהיו אסורים לזון ומנעו מלבא, ויש להם אלפים אמה לכל רוח חוץ לעיר שהתרו להם ללכת:

ו כיצד בודקין את העדים שבאו להעיד על ראת הלכנה, וזו עדים ראשון להעיד בודקין אותו ושבא ראשון ומכניסין לבית דין את המדול שבהו, ואומרים לו אמור כיצד ראת את הלכנה לפני החמה נוטין החמה או לדחומה של החמה, והשמש פעם לצד צפון ופעם לצד דרום, ועל ידי שישע בית דין לפי חשבון הארץ צריכה להראות ודע אם אומרים אמת, ושואליו אותו כמה קומת היה גבוה בעיניכם מן הארץ ולאין איהו צד היה נוטן ראשי פימת הלכנה, לצד צפון או לצד דרום, וכמה היה רחב שהלכנה ומשמנית לפי ריחוקה מהשמש, אמר פימת הלכנה היתה נוטה לפני החמה לא אמר כלום, דאין חמה רואה פגימת הלכנה לעולם, ואמר כך היו מכניסין את אלה העד השני ובודקין אותו אם נמצאו דבריהם מוכינים עדותו קומת, אמר זה אה ארץ ב' קומות ובהוה מנקדת את הארץ ואחד אומר ג' קומות, ודנותן קמת, ואדם בוקע הוקמה אחת ואם אחד אומר ובהוה ג' ואחד אומר ד' קומות, עדותו בטלה, דאין טועין כל כך, ושאר כל הוואות הכאים להעיד מוכינים שבערי ידועין שיש לקבש החדש, ושאלין אותם רק ראשי דברים, לא בשביל שהיו צריכין ללכת, אלא כדי שלא יבאו פניה נמשע קמת קשט, בשביל שיהו רגילים לבא, שיעידו שהשאלין אותם: **ו** ראש בית דין ממנה החדש (החדש) אמר שנת החדש דכתוב (ויקרא כ"ג מד) "ויברך משת את מועדי ה'", מכאן שראש בית דין צריך לומר מקדש, העם הנמצאים עם עוניו אחריו דכתיב (שם ד) "אלה מועדי ה' מקראי מקדש", שתקראו אותם פשימים, ויאמרו התנא בין שנתא בזמנו בליל ל, בין שלא נראה בזמנו שראש חדש ביום ל"א, מקדשין אותו שצריך שיאמר מקדש אפלו ביום ל"א שהוא פשוט שעתה בנראה ראש חדש דלא מציני חדש יותר מל"א, רבי אלעזר רבי דודק אומר, אם לא נראה הלכנה בזמנו ביום ל"א, אין מקדשין אותו, כיון שכבר קדשוהו שמים ליום ל"א, שאין חובה לקבש החדש, דכתיב (שם כ"ה ט) "וקדשתם את שנת החמשים שנה שנים אמה במקדש ואת אהת צדק לקבש חודשים, וביום ל מקדשין אותו לתקן הענין שהיום ראש חדש: **ח** דמות צורות לבנות שעור גדלן של ירח ואינהו צד בעליון טיטין היו לו רבן גמליאל עטבלא מצוית על השלחו בעליה, ובכמת קבצתו היה מקבל את עדות החדש, והעד הואה היה מעיד, והו' דין גזה שהטבלא היתה באותן הצורות שהעידו (המאיר) שבהו מראה הן

ו כיצד בודקין את העדים שבאו להעיד על ראת הלכנה, וזו עדים ראשון להעיד בודקין אותו ושבא ראשון ומכניסין לבית דין את המדול שבהו, ואומרים לו אמור כיצד ראת את הלכנה לפני החמה נוטין החמה או לדחומה של החמה, והשמש פעם לצד צפון ופעם לצד דרום, ועל ידי שישע בית דין לפי חשבון הארץ צריכה להראות ודע אם אומרים אמת, ושואליו אותו כמה קומת היה גבוה בעיניכם מן הארץ ולאין איהו צד היה נוטן ראשי פימת הלכנה, לצד צפון או לצד דרום, וכמה היה רחב שהלכנה ומשמנית לפי ריחוקה מהשמש, אמר פימת הלכנה היתה נוטה לפני החמה לא אמר כלום, דאין חמה רואה פגימת הלכנה לעולם, ואמר כך היו מכניסין את אלה העד השני ובודקין אותו אם נמצאו דבריהם מוכינים עדותו קמת, אמר זה אה ארץ ב' קומות ובהוה מנקדת את הארץ ואחד אומר ג' קומות, ודנותן קמת, ואדם בוקע הוקמה אחת ואם אחד אומר ובהוה ג' ואחד אומר ד' קומות, עדותו בטלה, דאין טועין כל כך, ושאר כל הוואות הכאים להעיד מוכינים שבערי ידועין שיש לקבש החדש, ושאלין אותם רק ראשי דברים, לא בשביל שהיו צריכין ללכת, אלא כדי שלא יבאו פניה נמשע קמת קשט, בשביל שיהו רגילים לבא, שיעידו שהשאלין אותם: **ו** ראש בית דין ממנה החדש (החדש) אמר שנת החדש דכתוב (ויקרא כ"ג מד) "ויברך משת את מועדי ה'", מכאן שראש בית דין צריך לומר מקדש, העם הנמצאים עם עוניו אחריו דכתיב (שם ד) "אלה מועדי ה' מקראי מקדש", שתקראו אותם פשימים, ויאמרו התנא בין שנתא בזמנו בליל ל, בין שלא נראה בזמנו שראש חדש ביום ל"א, מקדשין אותו שצריך שיאמר מקדש אפלו ביום ל"א שהוא פשוט שעתה בנראה ראש חדש דלא מציני חדש יותר מל"א, רבי אלעזר רבי דודק אומר, אם לא נראה הלכנה בזמנו ביום ל"א, אין מקדשין אותו, כיון שכבר קדשוהו שמים ליום ל"א, שאין חובה לקבש החדש, דכתיב (שם כ"ה ט) "וקדשתם את שנת החמשים שנה שנים אמה במקדש ואת אהת צדק לקבש חודשים, וביום ל מקדשין אותו לתקן הענין שהיום ראש חדש: **ח** דמות צורות לבנות שעור גדלן של ירח ואינהו צד בעליון טיטין היו לו רבן גמליאל עטבלא מצוית על השלחו בעליה, ובכמת קבצתו היה מקבל את עדות החדש, והעד הואה היה מעיד, והו' דין גזה שהטבלא היתה באותן הצורות שהעידו (המאיר) שבהו מראה הן

החדש החדש דכתוב (ויקרא כ"ג מד) "ויברך משת את מועדי ה'", מכאן שראש בית דין צריך לומר מקדש, העם הנמצאים עם עוניו אחריו דכתיב (שם ד) "אלה מועדי ה' מקראי מקדש", שתקראו אותם פשימים, ויאמרו התנא בין שנתא בזמנו בליל ל, בין שלא נראה בזמנו שראש חדש ביום ל"א, מקדשין אותו שצריך שיאמר מקדש אפלו ביום ל"א שהוא פשוט שעתה בנראה ראש חדש דלא מציני חדש יותר מל"א, רבי אלעזר רבי דודק אומר, אם לא נראה הלכנה בזמנו ביום ל"א, אין מקדשין אותו, כיון שכבר קדשוהו שמים ליום ל"א, שאין חובה לקבש החדש, דכתיב (שם כ"ה ט) "וקדשתם את שנת החמשים שנה שנים אמה במקדש ואת אהת צדק לקבש חודשים, וביום ל מקדשין אותו לתקן הענין שהיום ראש חדש: **ח** דמות צורות לבנות שעור גדלן של ירח ואינהו צד בעליון טיטין היו לו רבן גמליאל עטבלא מצוית על השלחו בעליה, ובכמת קבצתו היה מקבל את עדות החדש, והעד הואה היה מעיד, והו' דין גזה שהטבלא היתה באותן הצורות שהעידו (המאיר) שבהו מראה הן

משניות מבווארות

מסכת ראש השנה פרק ג

מקצות מפני שמצות היום עקרו בשופר ומה שבתחלת התקיעה מתערבב סוף חצוצרות בקול השופר אינו פוסל, דאידי דבתיב משמתינו תרי קלי: **ד** בתעניות שגזרו על הצבור על צדת רבים (שלא תבא), ותקוהין בשל זקרים אילים שסתמו כפופין דקמה דכתיב אינן צדימה עדיף, ופיהו של שופרות

מקצות מפני שמצות היום עקרו בשופר ומה שבתחלת התקיעה מתערבב סוף חצוצרות בקול השופר אינו פוסל, דאידי דבתיב משמתינו תרי קלי: **ד** בתעניות שגזרו על הצבור על צדת רבים (שלא תבא), ותקוהין בשל זקרים אילים שסתמו כפופין דקמה דכתיב אינן צדימה עדיף, ופיהו של שופרות

מקצות מפני שמצות היום עקרו בשופר ומה שבתחלת התקיעה מתערבב סוף חצוצרות בקול השופר אינו פוסל, דאידי דבתיב משמתינו תרי קלי: **ד** בתעניות שגזרו על הצבור על צדת רבים (שלא תבא), ותקוהין בשל זקרים אילים שסתמו כפופין דקמה דכתיב אינן צדימה עדיף, ופיהו של שופרות

מקצות מפני שמצות היום עקרו בשופר ומה שבתחלת התקיעה מתערבב סוף חצוצרות בקול השופר אינו פוסל, דאידי דבתיב משמתינו תרי קלי: **ד** בתעניות שגזרו על הצבור על צדת רבים (שלא תבא), ותקוהין בשל זקרים אילים שסתמו כפופין דקמה דכתיב אינן צדימה עדיף, ופיהו של שופרות

ו כיצד בודקין את העדים, וזו שבא ראשון, בודקין אותו ראשון, ומכניסין את הגדול שבהו ואומרים לו אמר, כיצד ראת את הלכנה, לפני החמה או לאחר החמה, לצפונה או לדחומה, כמה היה גבוה ולאין היה נוטה, וכמה היה רחב, אם אמר לפני החמה, או אמר כלום, ואחר כך היה בודקו את השני ובני בודקין אותו, אם נמצאו דבריהם מוכינים, עדותו קומת, ושאר כל הוואות שואליו אותם ראשי דברים, לא שהיו צריכין להו, אלא כדי שלא יבאו פניה נמשע קמת, ויש להם אלפים אמה לכל רוח חוץ לעיר שהתרו להם ללכת:

ו כיצד בודקין את העדים שבאו להעיד על ראת הלכנה, וזו עדים ראשון להעיד בודקין אותו ושבא ראשון ומכניסין לבית דין את המדול שבהו, ואומרים לו אמור כיצד ראת את הלכנה לפני החמה נוטין החמה או לדחומה של החמה, והשמש פעם לצד צפון ופעם לצד דרום, ועל ידי שישע בית דין לפי חשבון הארץ צריכה להראות ודע אם אומרים אמת, ושואליו אותו כמה קומת היה גבוה בעיניכם מן הארץ ולאין איהו צד היה נוטן ראשי פימת הלכנה, לצד צפון או לצד דרום, וכמה היה רחב שהלכנה ומשמנית לפי ריחוקה מהשמש, אמר פימת הלכנה היתה נוטה לפני החמה לא אמר כלום, דאין חמה רואה פגימת הלכנה לעולם, ואמר כך היו מכניסין את אלה העד השני ובודקין אותו אם נמצאו דבריהם מוכינים עדותו קמת, אמר זה אה ארץ ב' קומות ובהוה מנקדת את הארץ ואחד אומר ג' קומות, ודנותן קמת, ואדם בוקע הוקמה אחת ואם אחד אומר ובהוה ג' ואחד אומר ד' קומות, עדותו בטלה, דאין טועין כל כך, ושאר כל הוואות הכאים להעיד מוכינים שבערי ידועין שיש לקבש החדש, ושאלין אותם רק ראשי דברים, לא בשביל שהיו צריכין ללכת, אלא כדי שלא יבאו פניה נמשע קמת קשט, בשביל שיהו רגילים לבא, שיעידו שהשאלין אותם: **ו** ראש בית דין ממנה החדש (החדש) אמר שנת החדש דכתוב (ויקרא כ"ג מד) "ויברך משת את מועדי ה'", מכאן שראש בית דין צריך לומר מקדש, העם הנמצאים עם עוניו אחריו דכתיב (שם ד) "אלה מועדי ה' מקראי מקדש", שתקראו אותם פשימים, ויאמרו התנא בין שנתא בזמנו בליל ל, בין שלא נראה בזמנו שראש חדש ביום ל"א, מקדשין אותו שצריך שיאמר מקדש אפלו ביום ל"א שהוא פשוט שעתה בנראה ראש חדש דלא מציני חדש יותר מל"א, רבי אלעזר רבי דודק אומר, אם לא נראה הלכנה בזמנו ביום ל"א, אין מקדשין אותו, כיון שכבר קדשוהו שמים ליום ל"א, שאין חובה לקבש החדש, דכתיב (שם כ"ה ט) "וקדשתם את שנת החמשים שנה שנים אמה במקדש ואת אהת צדק לקבש חודשים, וביום ל מקדשין אותו לתקן הענין שהיום ראש חדש: **ח** דמות צורות לבנות שעור גדלן של ירח ואינהו צד בעליון טיטין היו לו רבן גמליאל עטבלא מצוית על השלחו בעליה, ובכמת קבצתו היה מקבל את עדות החדש, והעד הואה היה מעיד, והו' דין גזה שהטבלא היתה באותן הצורות שהעידו (המאיר) שבהו מראה הן

החדש החדש דכתוב (ויקרא כ"ג מד) "ויברך משת את מועדי ה'", מכאן שראש בית דין צריך לומר מקדש, העם הנמצאים עם עוניו אחריו דכתיב (שם ד) "אלה מועדי ה' מקראי מקדש", שתקראו אותם פשימים, ויאמרו התנא בין שנתא בזמנו בליל ל, בין שלא נראה בזמנו שראש חדש ביום ל"א, מקדשין אותו שצריך שיאמר מקדש אפלו ביום ל"א שהוא פשוט שעתה בנראה ראש חדש דלא מציני חדש יותר מל"א, רבי אלעזר רבי דודק אומר, אם לא נראה הלכנה בזמנו ביום ל"א, אין מקדשין אותו, כיון שכבר קדשוהו שמים ליום ל"א, שאין חובה לקבש החדש, דכתיב (שם כ"ה ט) "וקדשתם את שנת החמשים שנה שנים אמה במקדש ואת אהת צדק לקבש חודשים, וביום ל מקדשין אותו לתקן הענין שהיום ראש חדש: **ח** דמות צורות לבנות שעור גדלן של ירח ואינהו צד בעליון טיטין היו לו רבן גמליאל עטבלא מצוית על השלחו בעליה, ובכמת קבצתו היה מקבל את עדות החדש, והעד הואה היה מעיד, והו' דין גזה שהטבלא היתה באותן הצורות שהעידו (המאיר) שבהו מראה הן

מסכת ראש השנה פרק ג

מקצות מפני שמצות היום עקרו בשופר ומה שבתחלת התקיעה מתערבב סוף חצוצרות בקול השופר אינו פוסל, דאידי דבתיב משמתינו תרי קלי: **ד** בתעניות שגזרו על הצבור על צדת רבים (שלא תבא), ותקוהין בשל זקרים אילים שסתמו כפופין דקמה דכתיב אינן צדימה עדיף, ופיהו של שופרות

מקצות מפני שמצות היום עקרו בשופר ומה שבתחלת התקיעה מתערבב סוף חצוצרות בקול השופר אינו פוסל, דאידי דבתיב משמתינו תרי קלי: **ד** בתעניות שגזרו על הצבור על צדת רבים (שלא תבא), ותקוהין בשל זקרים אילים שסתמו כפופין דקמה דכתיב אינן צדימה עדיף, ופיהו של שופרות

מקצות מפני שמצות היום עקרו בשופר ומה שבתחלת התקיעה מתערבב סוף חצוצרות בקול השופר אינו פוסל, דאידי דבתיב משמתינו תרי קלי: **ד** בתעניות שגזרו על הצבור על צדת רבים (שלא תבא), ותקוהין בשל זקרים אילים שסתמו כפופין דקמה דכתיב אינן צדימה עדיף, ופיהו של שופרות

מקצות מפני שמצות היום עקרו בשופר ומה שבתחלת התקיעה מתערבב סוף חצוצרות בקול השופר אינו פוסל, דאידי דבתיב משמתינו תרי קלי: **ד** בתעניות שגזרו על הצבור על צדת רבים (שלא תבא), ותקוהין בשל זקרים אילים שסתמו כפופין דקמה דכתיב אינן צדימה עדיף, ופיהו של שופרות